

Câu Cá Tại Los Cabos, Mexico

Viết nhiều, nói nhiều về lan, chắc cũng đã nhàm tai bạn đọc với những danh từ khoa học toàn tiếng La Tinh xa lạ, khô khan và khó nhớ. Nay xin đổi món, may ra mua vui cũng được 5-10 phút chẳng ?

Vợ chồng người cháu ở San Diego có hảo ý mời chúng tôi đi câu cá cùng với gia đình cháu tại Los Cabos, một trung tâm nghỉ mát và câu cá ở mồm đất cuối cùng của bán đảo Mexico's Baja California.

Thoạt tiên tôi có một đôi chút ngần ngại vì tuổi già sức yếu, vì tin dự báo thời tiết sẽ nóng tới 98-100 F và không biết có chịu nổi những con sóng dữ dội đang đe dọa vùng biển này hay không. E ngại rằng mình sẽ làm dang dở cuộc vui của con cháu. Nhưng tiếng mời gọi huyền bí của những con cá lớn cả trăm pound đang vọng

về thúc dục, bởi vì mấy chục năm câu cá từ quê nhà cho đến Illinois và California, con lớn nhất chỉ vào khoảng 40 lbs và gần đây tại vùng biển Catalina câu được con Yellow Tail chỉ có 16 lbs đã không lôi lên nổi và đành chịu mất giải \$150 cho con cá Baracuda chỉ nặng có 4 lbs vì phải nhờ người cháu kéo lên hộ. Tuy vậy tôi vẫn muốn thử sức chịu đựng sóng gió, nắng nôi của mình còn tới mức độ nào? Vợ con tôi không mấy hài lòng và tin tưởng, nhưng cuối cùng cũng đành nhượng bộ.

Đáp xe đò Hoàng xuống San Diego, cháu tôi đến đón tại chợ Lucky vào khoảng 5 giờ chiều và về nhà cháu cách đó khoảng 10 phút. Đây là cơ hội thuận tiện nhất để chú cháu chúng tôi ôn lại chuyện cũ của cuộc đời tỵ nạn của những năm tháng gian khổ mà gia đình cháu còn ở lại Hà Nội sau năm 1954. Bố cháu và tôi tuy là anh em con cô con cậu, nhưng ăn cùng mâm, nằm cùng một chiếu, học cùng một trường, rồi sau này cùng tham gia vào cuộc Kháng chiến chống Pháp và cuối cùng đành phải trốn về Hà Nội để tránh họa sát thân, khi đó cháu còn chưa sinh ra đời.

Ngày hôm sau chúng tôi đáp máy bay đi Los Cabos và tới nơi vào khoảng 2 giờ chiều. Ra khỏi sân bay, cảnh tượng mời gọi dành giết y như ở quê nhà. Các cò môi, môi giới đón xe, khách sạn, chỉ đường, câu cá đua nhau hỏi han với tiếng Mỹ, tiếng Mễ om sòm và chúng tôi cũng phải mất khá lâu mới kiếm được người của hãng cho mướn xe đến đón. Thuê xe xong chúng tôi trực chỉ đến thẳng bến tàu để thuê vì ngày hôm sau sẽ có thể khởi hành vào lúc sáng sớm. Rút kinh nghiệm kỳ trước, thuê mướn tàu từ Hoa Kỳ giá trên \$900 USD, mà thuê tại chỗ chỉ còn \$450 cho một chiếc tàu dài 32 ft cho 7 người, trong thời gian 8 giờ, bao gồm giấy phép (license), cần câu, mồi câu với 10 con cá bạc má nhỏ bằng gang tay, giá khoảng \$10 một con.

Nội việc chọn tàu, trả giá cho đến khi thoả thuận và ký giao kèo cùng mất trên 2 giờ vì đám cò mồi, đại diện đông đúc và dai như đĩa đũa đang giành giật những con mồi khờ khạo. Cuối cùng các cháu của tôi tìm được đúng ngôi lái tàu và con tàu kỳ trước.

Trước khi trở về căn nhà thuê sẵn, chúng tôi ghé vào một quán Taco nổi tiếng tại thị trấn này. Cũng là những chiếc Taco như ở Hoa Kỳ, nhưng hương vị đậm đà hơn nhất là những món nước sốt với trái bơ (Tomatillo Avocado dip) và Salsa xay nhuyễn.

Căn nhà thuê là một chiếc villa biệt lập với 3 phòng ngủ 2 phòng tắm với chiếc giường King size ở dưới, còn tầng trên là phòng ăn và bếp với đầy đủ tiện nghi: Ti vi, tủ lạnh, nồi niêu chén bát. Chiếc bao lơn rộng rãi với bàn ăn, ghế phơi nắng nhìn ra biển và chỉ cách bến tàu khoảng 15-20 phút lái xe.

7 giờ sáng hôm sau chúng tôi ra tới bến, người tài công và một phụ việc (Deckhand) đã chờ sẵn trên bờ và chỉ 20 phút sau chúng tôi đã buông mồi và tàu từ từ rẽ sóng. Mới sáng sớm, mặt trời vừa nhú lên khỏi mặt nước mà đã nóng như giữa mùa hè ở Saigon làm tôi nhớ đến những buổi sáng tinh mơ không khí mát lạnh, sương mù lãng đãng một mình lái chiếc thuyền

nhỏ trên con sông Illinois hay trên hồ Ever Green thợ mòng kiếm mấy con Stripe bass (cá hanh sọc) hay con Crappie thịt trắng thơm ngon vào bậc nhất trong số những loài cá nước ngọt.

“ Cá ăn rồi! Cá ăn rồi !” mấy đứa cháu nhỏ reo lên. Tuy gọi là cháu nhỏ nhưng các cháu đều đã ngoài 30 và có danh phận trong xã hội. Tôi được mời vào chiếc ghế danh dự với con cá đầu tiên, đó là một trong 2 chiếc ghế có thể xoay tứ phía gắn ở cuối tàu, có chỗ để cắm cần câu và thuận tiện cho việc cuộn giầy câu vào. Liếc nhìn đồng hồ lúc đó là 7:30, mấy đứa cháu hò nhau phụ với tôi nâng cần lên rồi hạ xuống để cuộn giầy vào cho nhẹ. Tôi thấy con cá này không quá lớn nên muốn tự mình kéo vào để hưởng trọn cảm giác vẫy vùng chống lại của con cá.

Khác hẳn với dụng cụ câu cá tài tử, cần câu nhà nghề cứng cáp, máy cuộn giầy (Reel) to lớn, giầy câu to như chiếc tằm cho nên con Mahi Mahi hay Dorado nặng hơn 10 lbs bị lôi vào dễ dàng trong vòng vài ba phút.

Con cá thứ 2 là một con Sailfish mà người ta thường gọi là cá lưỡi kiếm (Swordfish) nặng trên 50 lbs cũng chẳng chống cự được bao nhiêu lâu. Con cá thứ 3 là một con Marlin khoảng 60 lbs cùng chung một số phận. Cá Marlin giống y như con Sailfish nhưng không có vây dài trên lưng. Con thứ 4 là một con Wahoo (Cá nưừ hay cá thu trắng) nặng hơn cả, trên 60 lbs và tiếp sau đó là mấy con Mahi Mahi và Bonito (Cá thu nhỏ).

Từ 10:30 trở đi cá có lẽ cũng cần một ngủ trưa hay là thần đại dương chỉ cho chúng tôi tất cả 8 con cá trong khoảng 3 giờ, nên chúng tôi tiếp tục vòng đi vòng lại chẳng thấy cá ăn mồi.

Nói là câu cho oai, chứ thực ra là anh Mễ Deckhand lo việc móc mồi giả, mồi thật vào 5 chiếc cần câu và tàu từ từ lướt sóng. Khi có con cá nào vô phúc đuổi theo đớp mồi, anh ta mới cầm cần giật mạnh cho cá dính vào lưỡi rồi đưa cho chúng tôi và chỉ khi nào thấy cá đớp hụt mới quăng mồi con cá mồi còn sống ra.

mặc cho con cá vẫy vùng chạy đông, chạy tây. Tận hưởng thời gian níu kéo, chống trả này khoảng 5-10 phút, cho đến khi con cá mệt nhoài mới chịu kéo lên...

Gần 2 giờ chiều tàu về tới bến, người phụ việc kéo những chiếc cờ nhỏ hình tam giác có in hình con cá lên để khoe khoang chiến lợi phẩm. Nhiều người đổ xô đến xem vì tàu của chúng tôi may mắn câu được nhiều cá hơn cả và màn tranh dành việc làm cá lại diễn ra. Vì số cá câu được quá nặng và nơi làm cá xa tới trên một dặm nên chúng tôi đành thuê người mang hộ và lại phải mất nhiều thì giờ trả giá vì họ đòi 10 chỉ nên trả 3-4 là vừa.

Câu mấy con cá lớn theo kiểu strolling nhà giàu này cho tôi một cảm giác mạnh mẽ nhưng không mấy thú vị bằng những ngày câu cá tại đập nước trên con sông Illinois gần thành phố Bartonville. Đứng trên những tảng đá lớn, quăng mồi ra xa rồi từ từ cuộn giây vào. Cần câu mềm mại, giây câu chỉ có 4lbs để có thể ném mồi ra thật xa, cá cần câu có thể là loại cá hanh sọc hay cá to mồm (large mouth bass) nặng tới 9-10 lbs với sức kéo mãnh liệt. Cầm cần cho vững, đầu cần uốn cong, điều chỉnh máy nhả giây ra từ từ

Mọi ngày chuyện đi bộ 1-2 dặm chỉ là chuyện nhỏ, nhưng giữa trưa hè nóng nực, ánh nắng gay gắt không một bóng cây hay là đám mây thưa thớt, nhiệt độ lên tới khoảng 100F từ con đường bê tông hắt lên làm cho vợ chồng chúng tôi phải cố gắng chạy gần theo chân đám trẻ phăng phăng cất bước...

Tối hôm đó chúng tôi thưởng thức món cá 6 món do đầu bếp chuyên nghiệp nhưng đã bỏ nghề từ 20 năm qua. Thực đơn gồm có: những lát Wahoo sống nhấm chấm với xì dầu nhưng không có gừng chua và wasabi cay tới chảy nước mắt, món cá sống trộn với salsa, cá Mahi Mahi hấp hành gừng mà chúng tôi phải vào tới 5 ngôi chợ mới mua được, cá 4 thứ chiên không gia vị, cá chiên với tỏi ớt và cá hấp cà chua. Bữa ăn thực là ngon miệng vì tài nấu nướng, vì là cá tươi và vì quá đói.

Sau bữa ăn no nê với toàn là cá, chúng tôi còn được khoảng 70 lbs mang về. Cuộc vui sẽ hoàn toàn vui vẻ nếu không có chuyện bất bình vào phút chót. Nhân viên hãng Spirit Airlines không cho chúng tôi mang cá lên tàu vì lý do vu vơ tầm phào nào là cá chưa hút hết hơi, cá chưa đủ độ đông mặc dầu đã freeze trên 2 ngày nên cứng như đá. Cãi qua cãi lại không ai phân xử, lằng nhằng mất gần 2 tiếng. Phút chót họ đề nghị mua số cá với giá \$200 USD, chúng tôi không chịu và cuối cùng họ cho mang lên máy bay với điều kiện cho họ 4 bịch cá và lại còn một điều vô lý là phải bỏ thêm quần áo vào cooler, và cho 2 bịch cá còn lại vào túi xách tay rồi phủ quần áo lên trên. Giờ máy bay cất cánh đã kề sát và loa phóng thanh đang gọi tên chúng tôi lên tàu. Không còn cách gì hơn, chúng tôi đành chấp thuận và trò ma giá cả diễn ra, 2 bịch cá cuối cùng cũng bị giữ lại nốt.

“Quan thì xa, bản nha thì gần” chúng tôi chẳng còn thì giờ và cách nào hơn nên đành chịu mất gần nửa số cá. Nhưng đám trẻ nhất quyết sẽ viết thư khiếu nại với Spirit Airlines về chuyện này.

Viết vài giòng để mua vui cùng bạn đọc và nhắc nhở các bạn nếu muốn câu cá ở Los Cabos hãy để ý tới những chuyện kể trên và tốt nhất là hãy tẩy chay Spirit Airlines.

Thành thực cảm ơn các cháu Tiến-Thoa, Phong, Hải và Julia đã cho chúng tôi một cuộc đi chơi vui vẻ và nhất là cử chỉ săn sóc ân cần và ý nhị của các cháu.

Westminster thượng tuần tháng 9-2015